

DE ONTMIJNER

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE

Verbroedering der Belgische Ontmijners

REDACTIE

V.O.V.40-45

Ijzerenkruisstraat 100

1000 BRUSSEL

Telefoon - 02/2181965

3 Trimester 82

Onze Algemene Vergadering

van 9 mei 1982

Moreel Verslag 1982

Voor het tweede opeenvolgend jaar zijn wij hier tesamen voor deze algemene vergadering in de schitterende instellingen van D.O.V.O., en dit dank zij de tussenkomst van zijn chef, Luitenant-Kolonel DUMONT en zijn ganse Staf, die wij danken voor hun kostbare medewerking.

Na deze kleine aanloop, wens ik hartelijk welkom te zeggen aan alle aanwezige leden, die er prijs op gesteld hebben deel te nemen aan deze dag, met een speciale vermelding toch voor de charmante dames die hen vergezellen en die ik een biezonder goede "Moederkensdag" wens.

Ik begroet de aanwezige personaliteiten die vandaag met ons samen willen zijn:

Kolonel LHOSI, gewezen chef van D.O.V.O., met zijn dame;
Kommandant GERVY, erelid van onze Verbroedering en mevrouw

Wij brengen een eerbiedige groet aan de allercharmantste Mevrouw VERHEYDEN, ex-mejuffer SEVRIN, onze meter, die ons aldus herinnert aan de grote figuur van onze eerste chef, Generaal SEVRIN.

Wij betreuren de afwezigheid van ons Erelid, Kolonel VAN THORENBURG, die ons zijn grote spijt uitdrukt, omdat hij niet in het land is en dus niet bij ons kan zijn, te midden van de aktieven, die hij tot voor kort nog heeft geleid met veel geestdrift en bekwaamheid.

Enkelen zijn verontschuldigd, met name onze vriend LINOTTE, nationaal vice-voorzitter, in zijn geboorteplaats weerhouden door dringende opdrachten, in het kader van zijn gemeentelijke verplichtingen.

Onze rangen worden alsmaar dunner, want enkelen hebben ons verlaten tijdens het voorbije jaar. Het zijn onze vrienden: MOSSOUX André, VERHAEGEN Henri, DESMET Louis, CORNEILLIE Gérard, DESIMPELAERE Robert, WOLLEGHEM Ernest, ANDRE Raoul, SIMON Joseph, DEPREZ albert, VANHOUTTE Florimond en zeer recent nog de sympathieke luikenaar Joseph MASSART, groot invalide van de ontmijning en gedecoreerd met het Oorlogskruis. Bij zijn uitvaart heeft de voorzitter van deze Vereniging een laatste vaarwel gezegd tot deze grote patriot en tevens een geestdriftige hulde gebracht aan de ontmijnings-eenheden in 't algemeen.

In het laatste nummer van "De Ontmijner" heeft u ook kunnen lezen dat een grote vriend van de ontmijners ons is ontvallen, Mijnheer Joseph OZER, eerst schepen van Stavelot. Wij hebben niet nagelaten aan de familie onze diepe rouw aan te bieden.

In een gebaar van aandenken dat alle slachtoffers van de ontmi-
ning bundelt, heeft een afvaardiging van de beheerraad gisteren
een bloemenkrans neergelegd bij het graf van Generaal Sevrin.

Tot aller vrome nagedachtenis, vraag ik enkele ogenblikken
van ingetogenheid.

Zoals vroeger hebben sommige van onze provinciale afdelingen
ondans het ouder worden van hun leden, zich weer regelmatig
verenigd om aldus getuigenis af te leggen van de geestdrift
die ze blijft bezielen.

Wat betreft de Beheerraad, die trimestriëel samenkomt, worden
de taken verdeeld die erin bestaan met de vlag aanwezig te zijn
op verschillende vaderlandslievende manifestaties die plaats
hebben, zoals gisteren nog de V-day.

In ons bulletin van de eerste trimester van dit jaar, hebben
wij de "Morele en Materiële Rechten van de Oudstrijders" behan-
deld, meer bepaald werd er gehandeld over de wet van 8 augustus
1981, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 8 september 1981,
wet tot oprichting van het Nationaal Instituut voor oorlogsinva-
liden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers, in werking getreden
op 1 januari 1982. Deze wet voert aan in hoofdstuk "Oorlog
1940-1945" dat "beschouwd worden als oud-strijders, de personen
die hebben deel uitgemaakt van diverse categorieën, van 10 mei
1940 tot 8 mei 1945, of tot 15 augustus 1945 voor de personen
die hebben deelgenomen aan de oorlogsoperaties tegen Japan,
of na 3 september 1944 hebben deelgenomen aan oorlogsoperaties
buiten het Europese continent", en onder alinea 8.9 vinden
wij: "De ontmijsers, waarvoor de datum van 8 mei 1945 op 26 au-
gustus 1947 wordt gebracht".

Ziehier een datum die voor ons van zeer groot belang is. Inder-
daad, wanneer de ontmijsers beschouwd worden als strijders tot
op de datum van 26 augustus 1947, waarom zou men dan de duur
die in aanmerking moet genomen worden voor "de rente van strij-
der", beperken tot de datum van 26 februari 1946!?

De Koninklijke besluiten voor de toepassing van deze wet zijn, naar wij menen, nog niet allemaal verschenen. Wij hebben al contact genomen met de bevoegde dienst van V.O.V. 40/45, maar wij zullen onze bijkomende eisen schriftelijk formuleren na de vergadering van vandaag en wij zullen de evolutie ervan met waakzaam oog volgen.

Wij hebben zojuist gezinspeeld op ons bulletin. U heeft reeds twee nummers ontvangen, en kunnen vaststellen dat de dienst van de drukkerij van onze aktieve vrienden, uiterst bevoegd is in deze zaak.

Het verschijnen van het eerste nummer heeft enige vertraging opgelopen om allerlei redenen van technische en bestuurlijke aard, die ondertussen werden geregeld, want het tweede nummer werd gedrukt en verspreid ruim voor de voorziene timing. Het volgend nummer zal verschijnen na deze vergadering en nog voor onze pelgrimstocht naar Stavelot. De Beheerraad heeft reeds de kans gekregen hiervoor zijn voldoening uit te spreken, maar in naam van u allen hernieuw ik onze dank en gelukwensen aan Kolonel DUMONT en zijn technische ploeg, Kapitein DESMEDT en Adjudant ROMBAUT. Ongelukkiglijk heeft het artikel verschenen in het eerste nummer onder de titel "S.O.S. Redaktie" niet de verwachte echo gehaald tenzij dan de voortzetting van dezelfde ploeg: Kommandant Van de Rydt en onze vriend Lallemand, alias "TEMPETE".

Wat betreft één van de artikels van deze laatste, getiteld "Pourqui Pas?" werd een oproep gericht tot de provinciale afdelingen om over te gaan tot de telling van monumenten en straten opgedragen aan ontmijsers. Dit werk is praktisch voltooid en zal zo dra mogelijk verschijnen in ons bulletin.

Ik hernieuw dus de oproep van onze Erevoorzitter opdat zij, die zich een beetje schrijver voelen, ons een of andere samenvatting van een manifestatie of bijeenkomst sturen, een of andere anekdote die onze leden kan inlichten over de aktiviteit die ons aanbelangt en ons wat opbeuren in deze sombere tijden waarin wij leven.

Ik wil dit al te lange verslag besluiten met u te herinneren dat onze pelgrimstocht naar Stavelot zal plaats hebben begin september - de details zullen uitgewerkt worden door onze Luikse vrienden LINOTTE en CHOUFFART en zullen u in ons volgend bulletin worden meegedeeld - en tenslotte met u te bedanken voor het geduld dat u aan de dag heeft gelegd om naar mij te luisteren, en de aandacht die u daarbij heeft betoond.

De Nationale Voorzitter,
E. GEORGE

Wat kommentaar bij onze

Algemene Vergadering te Heverlee

Elders heeft U kennisgenomen van het moreel verslag door onze nationale voorzitter. Deze dag, tweede uitgave, had een volledig succes gekend over de ganse lijn vergelijkbaar met deze van vorig jaar. Zelfs het weder was van de partij.

De dagorde had een normaal verloop.

a. Afrekening van het boekjaar.

Wordt afgesloten met een batig saldo van 29467 fr en werd door onze sympathieke algemeen schatbewaarder Robert PIEREUSE voorgesteld. Deze kon door een ernstige kwaal lange tijd aan onze vergaderingen niet deelnemen. Nochtans heeft hij kunnen vaststellen welke vriendschap en erkenning wij hem toedragen.

Na voorlezing van het verslag der verificatoren, Hr. GUILLAUME en RAMPELBERG, werd de afrekening goedgekeurd en de schatbewaarder werd hartelijk gelukgewenst. Ontlasting werd aan de beheerders verleend.

b. Bedrag van de bijdrage 1983.

Het voorstel van de beheerraad de bijdrage op 200 fr te behouden werd eensgezind aanvaard.

c. Statutaire verkiezingen.

De uittredende leden waarvan de lijst in ons vorig nummer verscheen werden eensgezind en met applaus herkozen.

d. Uitreiking van de Eretekens V.O.V. 40/45.

De voorstellen ingediend door de provinciale sekties werden aanvaard door de sektie "Eretekens" van de V.O.V. 40/45. Zodanig kon de voorzitter de juwelen en brevetten uitreiken aan de volgende leden:

Zilveren medaille: Hrr. Henri BAUWENS - Raymond DUBUISSON -
Paul TOUSSAINT

Bronzen medaille: Hrr. Auguste CRABEELS - Louis GAUDY -
Richard SCHOUMAKER - Albert SEDEYN - Moreel
MADDELEIN - René TWEEHUIZEN - Henri VANLERBERGEN -
P. PAREE

Onze gelukwensen aan de bevorderden.

Nota van de redaktie: Te weten dat deze onderscheidingen toegekend worden in de volgende chronologische orde en telkens na minimum 5 jaar: brons - zilver - 1° streep - 2° streep - enz...

De democratische maaltijd

De overvloedige "SELF SERVICE" die ons werd voorgesteld was enkel democratisch bij naam.

Daarom ook uitte de voorzitter, bij het einde van deze uitstekende maaltijd, overgoten met allerlei dranken: wijn, bier, water en uiteindelijk een goed versterkte koffie zich als volgt: "Verleden jaar konden wij zeggen en schrijven, dat de SELF SERVICE waarvan wij genoten hadden een spijshuis "4-sterren" waardig was. U komt vast te stellen dat deze uitdrukking niet overdreven was, wel integendeel. Dit alles moeten wij aan de volmaakte bevoegdheid van de Chefkok Mr FILET en zijn keukenpersoneel. Teneinde onze gelukwensen en bovenal onze dankbetuigingen te tonen, stel ik

../. ..

U voor een warm applaus te geven en de wens uitdrukken hen toekomend jaar terug te zien? Met eenparigheid van stemmen verleent de vergadering hen een vijfde ster".

Nota van de redactie

Om deze heuglijke dag te besluiten verklaart onze gastheer, Kolonel DUMONT, spontaan dat hij alsmede zijn staf, ter onzer beschikking zijn om de algemene vergadering van volgend jaar in te richten. Dank U, Kolonel, voor deze gelukkige beslissing.

Wij kunnen dit artikel niet afsluiten zonder onze gelukwensen en broederlijk dank te betuigen aan onze sekretaris, Mr BERGES, de volmaakte draaischijf voor de organisatie van deze dag en de verbindingsagent bij uitstek tussen de beheerraad en de technische opstelploeg van ons tijdschrift, Kapitein DESMEDT en Adjudant ROMBAUT, aan wie wij onze dank herhalen alsmede aan ons leiders van de namiddag: Kapitein VANDERMEEREN, Adjudant DEBRAS en het aanwezige personeel.

E.G.

De bedevaart naar Stavelot

OPROEP VAN DE VOORZITTER

Beste vriend ontmijner,

Zoals besloten werd op de beheerraad van 4 april 11. zal onze jaarlijkse bedevaart naar het Nationaal Gedenkteken te STAVELOT, plaats hebben op zondag 5 september 1982 volgens het gewoon ritueel.

Wij rekenen op een talrijke opkomst en de aanwezigheid

van al onze sekties teneinde hulde te brengen aan onze verdwenen kameraden, slachtoffer van hun plicht in dienst van het Vaderland.

Een democratische maaltijd is voorzien in "L'AUBERGE SAINT RIMACLE" Ferdinand NICOLAYlaan te Stavelot, voor de prijs van 375 fr (BTW en dienst inbegrepen).

De menu : Soep MAISON
 NANTUA BOOTJES
 GEBRAAD met BESSEN en PEREN
 IJS
 EEN FLES WIJN per 4 personen.

Een verantwoordelijke per sekte staat in voor de inning van de kostprijs van de maaltijd voor de ingeschrevenen van zijn sekte.

Teneinde ons toe te laten alle nuttige schikkingen te kunnen treffen, moet het aantal deelnemers aan de maaltijd medege-deeld worden aan onze kollega, Marcel CHOUFFART, aux franges 55, 4133 CLERMONT-SOUS-HUY, voor 26 augustus. Telefoon tussen 8 en 12 uur: 041-75.11.33.

Hopende dat deze inlichtingen voldoende zijn, bieden wij u, beste vriend ontmijner, onze broederlijke gevoelens aan.

Voor de beheerraad
 E. GEORGE
 Voorzitter

N.B.: De sekties worden verzocht dit bericht te verspreiden.

PROGRAMMA VAN DE DAG

=====

- 10.30 Hr. Aankomst van de sekties aan het stadhuis van STAVELOT.
 Kontakname met de autoriteiten.
- 10.50 Hr. Vertrek van de stoet in de hieronder vermelde volforde:

- a. Politie
 - b. Muziek van Stavelot
 - c. Vaandels
 - d. Beheerraad - Gemeentelijke overheid - Rijkswacht -
Vaderlandslievende groeperingen.
 - e. De Sekties van de Verbroedering
 - f. Andere deelnemers
- 11.00 Hr. H. Mis opgedragen ter nagedachtenis van de afgestorven kameraden.
- 11.45 Hr. Hernemen van de stoet in de bovenvermelde volgorde.
- 12.00 Hr. Vertrek van de stoet naar het stadsgedenkteken van de twee oorlogen. Bloemneerlegging door:
- 1° Afvaardiging van de stad STAVELOT
 - 2° Afvaardiging van de Verbroedering der Ontmijners
 - 3° Andere groeperingen.
- 12.30 Hr. Ceremonie aan de nationale gedenksteen van de Belgische ontmijners:
- a. Dodenappel
 - b. Bloemneerlegging door:
 - 1° De Verbroedering der Ontmijners
 - 2° Stad STAVELOT
 - 3° De sekties van de Verbroedering der ont-
mijners -
De andere groeperingen
 - c. Uitvoering van het Vaderlandslied door bovenvermelde kapel.
- 12.45 Hr. Op het einde van deze plechtigheid, hervormen van de stoet om zich naar het stadhuis te begeven alwaar een ontvangst in de kapittelzaal ingericht werd door het stadsbestuur.

HIER EN DAAR OPGESTOKEN ...

Wij hebben de volgende passage ontleend aan het uitstekend artikel "Bedenkingen" van onderluitenant Eric Bauwens, verschenen in de revue "MEMO" nr. 7-82, dat ongetwijfeld onze anciens maar ook - dat hopen wij althans - de jongeren zal boeien.

E.G.

"Voor België met zijn typisch geografische ligging is neutraliteit al tot tweemaal toe een misleidend begrip geweest dat de verdediging van de natie heeft vertraagd en verzwakt, wat op zijn beurt vele nutteloze doden heeft gekost.

Ze zouden begrijpen dat een land of een bondgenootschap zonder geloofwaardige verdedigingsmiddelen een speelbal wordt voor agressors.

Ze zouden beseffen dat een verzwakt leger met onvoldoende en bovendien slecht getrainde mensen, met een verminderde discipline en een angstaanjagend tekort aan uitrusting, gedwongen is zich weerloos te laten afslachten.

Onze generatie heeft uit 14-18 en 40-45 twee verplichtingen meegekregen: één tegenover onze kinderen en kleinkinderen en één tegenover onze ouders, grootouders en overgrootouders.

We moeten enerzijds de democratie, waar vrijheid, rechtvaardigheid en broederlijkheid heerst, in stand houden, herstellen daar waar het nodig is en blijven verdedigen tegen aanvallen van buiten en tegen inwendige onverschilligheid of vijandigheid. We moeten ervoor zorgen dat onze nakomelingen ons nooit kunnen verwijten dat we hen alle kansen op een vrije en gelukkige maatschappij ontnomen hebben. Anderzijds is het onze plicht de strijders van 14-18 en 40-45 de verzekering te geven dat hun offers niet voor niets zijn geweest. Ze moeten weten dat we de vrijheid en de vrede die wij dankzij hun moed, lijden en verdriet kennen, niet onbewaakt zullen achterlaten en dat hun bereidheid en hun geestdrift in ons zijn overgegaan.

../..

Sinds de slag aan de IJzer is er veel veranderd. Men heeft een maatschappij in het leven geroepen waar comfort, materialisme en gemakzucht gevestigde waarden zijn. We mogen ons echter niet laten ontmoedigen door oppervlakkige kritiek.

We moeten de jongeren van 1982 doen inzien dat het grotendeels van hen zal afhangen of er voor het Westen nog een leefbare toekomst is weggelegd of dat men binnen de komende 50 jaar het einde van een vrije, democratische beschaving in de geschiedenisboeken zal moeten inschrijven."

De groep Duikers-Ontmijners v.d. Zeemacht

KORTE TERUGBLIK

Aan het einde van de 2de WO waren onze kust en zijn belangrijkste havens bezaaid met ontelbare ontplofbare tuigen. De ontminningsploegen van de zeemacht namen aktief deel aan de ontruiming van de kuststrook. Vele honderdduizende moordende tuigen werden door onze ontmijners vernietigd of geneutraliseerd; ze vormden immers een permanent gevaar voor onze bevolking en een ernstige belemmering voor de heropbloei van onze nationale economie. In 1956 kreeg onze groep zijn huidige benaming: "Groep Duikers-Ontmijners", ook NAVCLEARMIN (Naval Clearance Mines) genoemd. De installaties bevinden zich in Oostende. Het personeel is uit beroepsmilitairen samengesteld en op vrijwillige basis gerekruteerd.

DE OPDRACHTEN

NAVCLEARMIN heeft 2 belangrijke opdrachten:

1. De vorming van alle duikers van onze Krijgsmacht en de vorming van de ontmijners van de Zeemacht.
2. De uitvoering van allerhande operationele opdrachten.

HET VORMINGSCENTRUM

Ons vormings- en trainingscentrum vormt verschillende categorieën duikers:

van Ontploffingstuigen) van de Zeemacht omvat het grondgebied van alle kustgemeenten, de kustwateren alsook de waterlopen die toegang verlenen aan onze handelshavens. Dag en nacht komen onze ploegen tussenbeide van zodra er een tuig wordt gesignaleerd dat onze bevolking in gevaar zou kunnen brengen.

De opdracht van de ontmijners bestaat uit 3 fazen:

1. de herkenning van het verdachte voorwerp
2. de identifikatie en studie van het onstekingsmechanisme
3. tenslotte de neutralisatie of de vernietiging, al naar gelang de omstandigheden, van het voorwerp.

Naast deze traditionele ontmijningsopdrachten worden wij ook gevraagd bij de behandeling en bestrijding van allerhande tuigen die op een ambachtelijke wijze werden gemaakt; het beruchte "bompakket" zoals die door sommige terroristische groeperingen worden gebruikt.

We eindigen met een kort overzicht van de 2de kategorie operationele opdrachten. Ons repertorium is ook hier erg groot want het gebeurt dat we door zeer uiteenlopende organisaties aangesproken worden. We voerden onderhoudswerken uit op de schepen van de Regie voor Maritiem Transport maar het gebeurt ook dat we in opdracht van het ministerie van justitie vermiste personen of zaken moeten opsporen onder water. We werken ook mee aan verschillende wetenschappelijke programma's door stalen van maritieme sedimenten te verzamelen, ofwel door toestellen voor hydrografisch onderzoek op hun bruikbaarheid te testen. Tenslotte voeren we ook nog een aantal routineopdrachten uit zoals het inspekteren van rompen of de verwijdering van kabels en visnetten uit de schroeven van schepen.

BESLUIT

De groep Duikers-Ontmijners van de Zeemacht is een operationele groep die in een minimum van tijd moet kunnen uitrukken. Zowel van het oogpunt van het personeel als van dat van het materiaal kunnen wij geen enkele tekortkoming dulden. Goed getrainde ploegen en een moderne uitrusting zijn voor ons de waarborg van de veiligheid en het welslagen. Duiker-Ontmijner zijn betekent uitstijgen boven het alledaagse bestaan om een nobele zaak te dienen. Het is met enthousiasme dat wij al diegenen die een adembenemend avontuur willen beleven, uitnodigen om zich bij de rangen van onze elite-eenheid te voegen.

OVERLIJDENS

Wij vernemen met droefheid het afsterven van enkele van onze "anciens".:

SIMON, Marcel
 MASSART, Joseph
 DEPREZ, Albert
 DESIMPELAERE, Robert
 VANHOUTTE, Florimond

Wij bieden aan de beproefde families onze innige deelneming.

ONTMIJNEN, nog steeds niet risikoloos

Tijdens de maand mei hebben zich twee ongevallen voorgedaan waar twee aktieve ontmiijners bij betrokken waren.

Op 26 mei werd KplC Jan LUYTEN in het kamp van BEVERLO het slachtoffer van een spontane ontploffing van een FRAG GREN tijdens het vernietigingswerk. Jan werd met ernstige maar niet levensgevaarlijke verwondingen aan benen en buik, overgebracht naar de St Anna kliniek te BERINGEN waar hij herstellend is.

De volgende dag, 27 mei, is Adjt Robert ENGLEBERT van BOMB DISPOSAL DUEREN ook betrokken bij een ongeval op de granaatstand te VOGELZANG (BRD). Bij de ontploffing van een WP granaat werd Robert ernstig gekwetst en heeft brandwonden opgelopen in de tweede en derde graad. Robert is nu herstellend thuis.

Wij wensen aan beide ontmiijners een volledig en spoedig herstel en hopen hen beide weldra terug te mogen begroeten in ons midden.

Once Upon A Time ...

in de Ardennen

Meer dan dertig jaar na de tweede wereldoorlog wordt de bevolking in de Ardennen nog dagelijks geconfronteerd met het gevaar dat dit gebeuren achterliet: artillerieprojectielen, granaten, mijnen en vliegtuigbommen verstoren nog ierdere dag de gemoedsrust van de Ardennezen zowel in kleine afgelegen dorpen als in grote centra.

DOVO stuurt verscheidene malen per jaar een EOD ploeg naar de Ardennen om deze "stille getuigen" op te halen en eventueel ter plaatse te vernietigen.

De aanvragen van Rijkswacht of Politie worden terzijde gelegd en slechts wanneer er voldoende zijn, wordt een ploeg voor een drietal dagen weggestuurd. De EOD-ploeg keert 's avonds niet terug naar Heverlee, maar blijft overnachten in een militaire inrichting. Deze regeling bespaart brandstof en doet ons kostbare tijd winnen. In de Infanterieschool te Arlon, de Artilleriekazern te Bastogne en het militair kamp te Elsenborn zij de ont-mijners reeds goede bekenden en graag geziene gasten.

Ook Rijkswacht en Politie dragen er het hunne toe bij opdat de DOVO met de grootste efficiëntie zou kunnen optreden. Het zijn deze "wetsdienaars" die door de EOD-ploeg gekontakteerd worden om zoveel mogelijk gegevens te verzamelen over het ontploffings-tuig (plaats, getroffen veiligheidsmaatregelen, kenmerken ...).

De grondige kennis van de munitie, gebruikt tijdens de gevechten in de Ardennen en welke nu nog regelmatig opduikt, is dan ook een "must".

Ter plaatse neemt de ploegchef, na overleg met de andere ploegleden de beslissing: mag het tuig vervoerd worden of zal men het zo snel mogelijk vernietigen? Panzerfaust, Panzerschreck, Gewehrsprenggrenate, 8,8 cm FLAK; het zijn begrippen die slechts één oplossing toelaten: een veilige plaats zoeken waar, na het graven van een put, het tuig met de grootste omzichtigheid wordt ingelegd, voorzien van de nodige springstof. Wanneer iedereen een veilige dekking heeft gezocht en de onderofficier B2 zich klaar houdt met de ontploffer, betekent dit dat het rustige landschap voor enkele seconden terug opgeschrikt zal worden door een explosie, die dit maal echter geen slachtoffers zal eisen.

Een ploeg met tientallen opdrachten tijdens een driedaagse in de Ardennen moet er steeds rekening mee houden dat een vernietiging ter plaatse tot de mogelijkheden behoort. Maar er is meer.

Op 26 april Laatstleden ontdekte de BOB van Namen in het fort van Cognelée, dat tijdens de eerst WO deel uitmaakte van de fortengordel rond Namen, meer dan 160.000 projektielen van de laatste WO. De ontmijningsdienst werd onmiddellijk verwittigd en men stelde vast dat 2 casematten gevuld waren met 75 mm artillerieprojektielen, terwijl de derde diverse, zelfs afgevuurde maar niet ontplofte, munitie bevatte. De obussen zijn gerangschikt op 7 rijen van 2 meter hoog met een centrale gang en liggen bedolven onder het stof.

Het hoeft ook geen betoog dat de hulzen en sluitbanden meestal verdwenen zijn. Bovendien hebben de obussen welke zich in de eerste twee casematten bevinden, duidelijk een brand doorgemaakt. Zij vertonen namelijk sterke beschadigingen, opgeblazen en gebarsten lichamen en vallen uit elkaar of men kan het explosief zien liggen.

De casematten bevinden zich in de walvoet aan de vooringang van het fort. De toegang tot de stockageplaatsen werd echter onbruikbaar gemaakt door voorafgaande ontploffingen. Daarenboven is de vernietiging ter plaatse praktisch onmogelijk voor dergelijke hoeveelheden, zodat de DOVO voor een moeilijke opdracht staat.

De enige oplossing die overbleef, bestond erin de vervoerbare

munitie naar ons vernietigingsterrein te Houthulst te brengen, wat echter een verplaatsing over 360 km vertegenwoordigd. De DOVO die echter voor niets terugschrikt, heeft zich aangepast en naar chauffeurs "zwaar vervoer" gezocht in zijn rangen. De hogere Autoriteiten stelden 2 Magirus vrachtwagens 6 ton en drie aanhangwagens 10 ton ter beschikking, zodat het transport kon aanvangen, indien men de obussen maar kon uit het fort halen. Hiertoe bouwde de Genieschool van Jambes een toegangsweg tegenover de helling naar het fort en loopbruggen en een platform in de grachten. Vanop dit platform worden de obussen in metalen bakken omhoog gehesen met een kraan die ter onzer beschikking werd gesteld. Als

Als echte "mijnwerkers" en gewapend met stofmaskers, schiften de ontmijners met kennis van zaken de munitie. Moedig voeren zij dit zware werk uit. De obussen moeten namelijk uit hun casematten gehaald worden, doorgegeven aan een kameraad die zich op het ponton bevindt, in de kruiwagen geladen waarna deze met 20 obussen (+ 100 kg) naar de bak van de kraan gereden wordt om daar dan over te laden, waarna terug herbegonnen wordt. Men zou bijna van dwangarbeid kunnen spreken.

Momenteel hebben de ontmijners bijna 200 ton weggehaald en sereen en onverstoorbaar vervolgen zij hun werk dag na dag.

Zullen sommige oudgedienden zich niet herinneren hoe al deze munitie eens werd verzameld en aldus als een giftig cadeau voor hun opvolgers werd achtergelaten?

Appendix: Onze aanwezige gedecoreerden
=====

